

35. Rektors opfattelse af korrekt opførelse.

Rektor Galster skriver her om, hvordan eleverne burde opføre sig overfor de tyske soldater. Kjeld Galster. Aalborg Katedralskole under besættelsen, Aalborg 1945, side 5-6 (uddrag)

Hvor svært det var — selv for de ældste — at forstaa Situationens Alvor, kan ogsaa ses af følgende: Da III G. nogle Uger efter 9. April skulde op til Artium, sendtes der fra Ministeriet et Cirkulære med en Advarsel: „Tiden er ikke inde til stærke Glædesytringer paa offentlig Gade eller til selskabeligt Studentersold i offentlige Restaurationslokaler, hvor en øjeblikkelig Stemning og ungdommeligt Livsmod kan give sig Udslag, som helst maatte undgaas for Studenternes egen Skyld og af Hensyn til den indre Kultur og den nationale Værdighed i ydre Optræden, som ikke mindst under de givne Forhold bør præge enhver Dansk." Dette blev meddelt de unge, men fremkaldte en utilfreds Mumlen. De fleste af de unge Mennesker kunde ikke forstaa, at de skulde have Pligt til at opgive noget af det, de mente, de havde Krav paa, saasom Køretur gennem Byen og Sold paa en af Byens bedste Restauranter, fordi Fjenden var i Landet.

Denne uforstaaende eller sløve Indstilling stammede ofte fra Hjemmet. Da jeg engang havde paataalt (roligt og privat), at en Dreng havde færdes med tyske Soldater paa Gaden, fik jeg saaledes en forbitret Skrivelse fra Faderen: Min Optræden var raa, det var at prædike Had, og det vilde han ikke være med til. Hvis jeg havde den Mening, burde jeg sige det til hele Skolen. (Foranlediget blandt andet heraf meddelte jeg ved Morgensangen, at det var ukorrekt at færdes med tyske Soldater paa offentlige Steder og et daarligt Eksempel at vise andre.)

En Pige fra 4. M. var set med Tyskere. Da jeg havde paataalt dette, kom Moderen: Det kunde hun ikke forstaa, Tyskerne var da ogsaa Mennesker. Da de var kommen til Byen, havde hun taget sine Børn med ud, for at de kunde faa Fornøjelsen at se alt, hvad der var at se (som til en Juleudstilling!). En Gymnasiast fra Landet havde været fraværende et Par Dage og kom tilbage uden Sygeseddel. Efter at man nogen Tid havde forlangt den, kom han med en Seddel, hvor Faderen skrev, at han havde holdt Drengen hjemme, for at han kunde hjælpe Tyskerne som Tolk ved Indkvarteringen. Jeg mente at maatte meddele Hjemmet, at ny Fraværelse uden gyldig Grund vilde føre til Forslag om Bortvisning.